

کهنات ملوکانه

بعد از ظهر روز سبت

مطالعه این هفته: اول پطرس باب ۲ آیات ۱ تا ۳؛ عبرانیان باب ۴ آیه ۱۲؛ اول پطرس باب ۲ آیات ۴ تا ۸؛ اشعیا باب ۲۸ آیه ۱۶؛ خروج باب ۱۹ آیات ۳ تا ۶؛ اول پطرس باب ۲ آیات ۵، ۹ و ۱۰.

آیه حفظی: «و اما شما، نژادی برگزیده و کاهنانی هستید که به پادشاهی رسیده‌اید. شما ملتی مقدّس و قوم خاص خدا هستید تا اعمال و صفات عالی خدایی که شما را از تاریکی به نور عجیب خود دعوت کرده است به همه اعلام نمایید» (اول پطرس باب ۲ آیه ۹).

پطرس که غرق در فرهنگ، مذهب و تاریخ یهودی است، از مسیحیان مخاطب خود به عنوان «امت مقدّس و قوم متعلق به خدا» نام می‌برد. او با این کار از زبان عهد بهره می‌گیرد که عهد قدیم را برای اشاره به اسرائیل کهن بکار می‌برد و آن را در اینجا در مورد کلیسای عهد جدید اعمال می‌کند.

و جای تعجب نیست که غیریهودیان مومن به عیسی با امت عهد (پیمان بسته) خدا پیوند خورده اند. آن‌ها نیز اینک شریکان وعده‌های داده شده در عهد خدا هستند. «اما اگر بعضی از شاخه‌ها بریده شده‌اند و تو که نهال زیتون جنگلی بودی به جای آنها پیوند شدی و در ریشه و چربی زیتون شریک گردیدی، به برتری خود به شاخه‌های بریده شده فخر نکن و اگر فخر می‌کنی بخاطر داشته باش که تو حامل ریشه نیستی بلکه ریشه حامل تو است» (رومیان باب ۱۱ آیات ۱۷ و ۱۸).

در سطور آیات این هفته، پطرس توجه خوانندگان خود را به مسئولیت مقدس و فراخوانی متعالی جلب می‌کند که آنان به عنوان قوم متعهد خدا از آن برخوردار هستند. کسانی که (به زبان پولس) به درخت زیتون پیوند زده شده‌اند. و در میان آن مسئولیت‌ها،

چیزی مشابه با مسئولیت اسرائیل کهن وجود دارد که انتشار حقیقت عظیم نجاتی است که بواسطه خداوند ارزانی گردیده است.

* درس این هفته را مطالعه کنید تا برای روز سبت در ۱۵ آوریل آماده شوید.

۹ آوریل

یکشنبه

همچون یک مسیحی زیستن

آیه ۱ باب ۲ اول پطرس با «بنابراین» آغاز می‌شود، یعنی آنچه که در حال حاضر در حال انجام است نتیجه چیزی است که از قبل آمده. مشاهده کردیم که باب ۱ اول پطرس اثر و نمایشی ادبی و زبردستانه در خصوص چیزی است که مسیح برای ما انجام داده بود و اینکه چگونه باید بخاطر کاری که برای ما انجام داده، واکنش نشان داده و جوابگو باشیم. در باب بعدی، پطرس این موضوع را انتخاب می‌کند و بیشتر به آن می‌پردازد.

آیات ۱ تا ۳ باب ۲ اول پطرس را بخوانید. پطرس درباره شیوه زندگی که باید داشته باشیم، چه می‌گوید؟

پطرس از دو تصویر مجزا برای نشان دادن اینکه مسیحیان وظیفه‌ای دوجانبه دارند، استفاده می‌کند. یکی منفی است، در باره چیزهایی که باید از آنها دست کشید و پرهیز نمود؛ دیگری مثبت است، که در آن باید در پی انجام کاری باشیم.

پطرس در نخستین تصویر، به مسیحیان اصرار می‌ورزد که خود را از کینه‌توزی، فریب، ریاکاری، حسادت، و تمام صحبت‌های شیرانه خلاص سازند (اول پطرس اول باب ۲ آیه ۱). با این کار، مسیحیان نسبت به بسیاری از افراد پیرامون خود رفتاری متفاوت در پیش خواهند گرفت. از آنجایی که آن‌ها کینه‌توزی را از خود دور ساخته‌اند، تمایلی به آسیب رساندن به دیگران نخواهند داشت و در عوض به دنبال خوبی آن‌ها خواهند بود. به این دلیل که مسیحیان نادرستی را از خود دور کرده‌اند، آن‌ها دیگران را فریب نخواهند داد بلکه به جای آن رو راست و صادق خواهند بود. مسیحیان نسبت به کسانی که از ایشان دارایی بیشتری دارند، حسادت نخواهند ورزید. آن‌ها از زندگی خود راضی و قانع خواهند بود و هر کجا که مشیت الهی مقرر نماید، به رشد و شکوفایی خواهند رسید. آن‌ها همچنین عمداً چیزی بیان نخواهند کرد که اعتبار دیگری را خراب کند.

پطرس در دومین جنبه از ارشادات خود، نوزادی را به تصویر میکشد که محتاج شیر است (اول پطرس باب ۲ آیه ۲). زندگی مسیحی صرفاً دست برداشتن و پرهیز از چیزهای بد نیست. چنین زندگی تهی خواهد بود. خیر، مسئله این است که باید به دنبال غذای

روحانی بود. البته با همان شدتی که نوزاد گرسنه برای شیر گریه می‌کند. او توجه خوانندگان را به منبع غذای روحانی که همانا کتاب مقدس و کلام خداست جلب می‌نماید (عبرانیان باب ۴ آیه ۱۲، متی باب ۲۲ آیه ۲۹ و دوم تیموتائوس باب ۳ آیات ۱۵ تا ۱۷ را نیز ببینید). از طریق کلام خداست که می‌توانیم از نظر روحانی و اخلاقی رشد کنیم، زیرا حداقل برای خود تمام مکاشفات ممکن از عیسی مسیح را از کلام می‌یابیم. و در عیسی عظمت تجلی ذات خدای مقدس را مشاهده میکنیم. آن خدایی که با دل و جان او را دوست داشته و خدمتگزار او هستیم.

این دو ایده چگونه به هم مرتبط هستند: یعنی، چرا هشدار پطرس برای جستجوی غذای روحانی از طریق کلام خدا به ما کمک میکند تا رفتار و کردار بد را کنار بگذاریم؟

۱۰ آوریل

دوشنبه

سنگ زنده

آیات ۴ تا ۸ باب ۲ اول پطرس را بخوانید (اشعیا باب ۲۸ آیه ۱۶، مزامیر باب ۱۱۸ آیه ۲۲ و اشعیا باب ۸ آیات ۱۴ و ۱۵ را نیز ببینید). پطرس در اینجا به چه حقیقت حیاتی اشاره می‌کند؟ او درباره اینکه در قبال عیسی چگونه باید عمل کنیم چه میگوید؟

پطرس پس از اینکه به خوانندگانش می‌گوید که به دنبال تغذیه روحانی باشند، بلافاصله توجهشان را به عیسی مسیح، سنگ زنده جلب می‌کند که به احتمال زیاد به معبد اورشلیم اشاره میکند. او در آیات ۴ تا ۸ باب ۲ اول پطرس، سه نقل قول از عهد قدیم ذکر می‌کند که اهمیت سنگ زاویه یا سنگ مبنا که معرف نقش عیسی در کلیسایش میباشد را برجسته می‌کند. پطرس در مرتبط ساختن این آیات به عیسی تنها نیست. عیسی خود در نتیجه‌گیری یکی از تمثیلهایش از آیه ۲۲ باب ۱۱۸ مزامیر استفاده می‌کند (متی باب ۲۱ آیه ۴۲). پطرس در آیه ۱۱ باب ۴ اعمال رسولان، در خطابه‌اش به رهبران یهودی، به همین ترتیب عمل می‌کند. و پولس آیه ۱۶ باب ۲۸ اشعیا را در رومیان باب ۹ آیه ۳۳ بکار می‌گیرد.

منظور پطرس این است که حتی با وجود اینکه عیسی رد شده و به صلیب کشیده شد، او توسط خدا برگزیده شده بود تا سنگ مبنای عمارت روحانی خدا باشد. پس مسیحیان سنگ‌های زنده‌ای هستند که در بنای این خانه روحانی بکار برده شده‌اند. پطرس با استفاده از اصطلاح سنگ مبنا و آجرها، تصویری از کلیسا را ارائه می‌دهد. کلیسا بر عیسی (سنگ مبنا)

نهاده شده است، اما توسط پیروان او (آجرها) بر روی هم چیده و ساخته شده است. توجه کنید که مسیحی شدن به این معنی است که شما جزئی از جامعه مسیحی یا کلیسای محلی می‌شوید. درست همانطور که یک آجر باید در ساخت یک بنای بزرگ بکار برود، به همین صورت مسیحیان فراخوانده نشده‌اند که مجزا از دیگران، پیروان عیسی باشند. یک مسیحی که با دیگر مسیحیان برای پیشروی ملکوت خدا عبادت و فعالیت نمی‌کند، به اصطلاح در تناقض با مفهوم کلیسا می‌باشد. مسیحیان در مسیح تعمید می‌گیرند و با تعمید گرفتن در مسیح، در واقع در کلیسایش تعمید گرفته‌اند. پطرس درباره عملکرد کلیسا نیز صحبت می‌کند. کلیسا شکلی از یک «کهان مقدس» یا عبادتگاه روحانی است (پطرس اول باب ۲ آیه ۵) که «قربانی‌های روحانی» تقدیم میکند. در کتاب مقدس به زبان عبری، کاهنان میان خدا و قومش میانجی‌گری و شفاعت می‌کنند. سخنان پطرس و دیگران در عهد جدید اغلب زبان معبد و کاهنی را برای معرفی کلیسا به عنوان معبد زنده خدا و قومش به عنوان کاهنان آن، استفاده می‌کنند. او به منظور نمایان ساختن حقایق مربوط به چگونگی زندگی و نحوه رفتار مسیحیان امروزه، به شیوه و آئین عبادت عهد قدیم اشاره می‌کند.

بار دیگر آیه ۵ باب ۲ اول پطرس را بخوانید. «تقدیم قربانی‌های روحانی» به چه معناست؟ مسیحیان به عنوان جزئی از جامعه عبادی، چگونه آن را انجام می‌دهند؟

۱۱ آوریل

سه شنبه

قوم عهد بسته خدا

پطرس از دیدگاه عهد قدیم زیاد می‌نویسد. و ایده عهد، موضوعی بسیار مهم در الهیات یهودی و مسیحی است که در کانون این دیدگاه قرار دارد. عهد چیست؟

«عهد» (به زبان عبری، berit) واژه‌ای است که یک معاهده یا توافقی رسمی میان دو طرف را توصیف می‌کند. می‌تواند میان دو فرد (برای مثال، لابان و یعقوب در آیه ۴۴ باب ۳۱ پیدایش) یا میان دو پادشاه (برای مثال، سلیمان و حیرام در آیه ۱۲ باب ۵ اول پادشاهان) صورت بپذیرد. همچنین می‌تواند میان یک پادشاه و مردمش صورت بگیرد، مانند داود و مشایخ اسرائیل (دوم سموئیل باب ۵ آیه ۳).

در میان این موضوعات عهد خاصی برقرار است که میان خدا و قوم برگزیده وی برجسته است که مربوط به نسل ابراهیم میباشد.

پیدایش باب ۱۷ آیات ۱ تا ۴، خروج باب ۲ آیه ۲۴ و باب ۲۴ آیات ۳ تا ۸ را بخوانید. این آیات درباره عهدهی که خدا با اسرائیل بست، چه چیزی به ما می‌گویند؟

پیدایش، نخستین کتاب از کتاب مقدس، چگونگی پیمان بستن خدا با ابراهیم را بازگو می‌کند (پیدایش باب ۱۵ آیات ۹ تا ۲۱ و باب ۱۷ آیات ۱ تا ۲۶). خدا این عهد را زمانی که قومش را ظلم مصر نجات داد «به یاد آورد» (خروج باب ۲ آیه ۲۴). خدا آن را در زمان موسی، هنگامی که ده فرمان و احکام دیگر را به بنی اسرائیل داد، احیاء نمود (خروج باب ۱۹ آیه ۱ تا باب ۲۴ آیه ۸؛ بویژه خروج باب ۲۴ آیات ۳ تا ۸). اما وعده‌های عهد بی قید و شرط نبودند. «خداوند متعهد گردیده بود چنانچه آنان در رعایت مقررات او وفادار باشند، ایشانرا به کثرت و فزونی در آنچه که دارند و همه کارهایی که در دست دارند برکت خواهد داد.» - الن جی. وایت، شهادتهایی برای کلیسا ، جلد دوم صفحه ۵۷۴.

Ellen G. White, Testimonies for the Church, vol. 2, p. 574

در واقع، انبیاء مکرراً در مورد خطرات نافرمانی از احکام خدا به اسرائیل هشدار دادند. که اغلب از زبانی استفاده شده بود که یادآور عهد بود. چنین استدلال شده است که به استثنای نبوت‌های دانیال و مکاشفه یوحنا، بسیاری از نبوت‌های کتاب مقدس دارای قید و شرط می‌باشند. بدین دلیل است که چرا ایده فرمانبرداری در ارتباط با وعده‌های عهد میباید. نبوت‌های برکتی وابسته به عهد، مشروط به اطاعت از احکام خدا بود و نبوت‌های مجازاتی فقط منوط به نافرمانی بود.

رابطه عهد داشتن با خدا برای شما چه مفهومی دارد؟ این رابطه عهد چه الزاماتی برای شما بوجود می‌آورد؟

۱۲ آوریل

چهارشنبه

کهنات ملوکانه

خداوند در باب ۱۹ کتاب خروج به موسی فرمود: «به بنی اسرائیل یعنی به فرزندان یعقوب بگو: شما دیدید که من، خداوند، با مصریان چه کردم و چطور مثل عقابی که جوجه‌های خود را روی بالهای خود می‌برد، شما را نزد خود آوردم. حالا اگر شما از من اطاعت کنید و پیمان مرا نگاه دارید، شما قوم برگزیده من خواهید بود. زیرا تمام زمین از آن من است، ولی شما برای من اُمَّت مقدّس و خادمان من خواهید بود» (خروج باب ۱۹ آیات ۳ تا ۶).

در اینجا پیام انجیل، هزار سال پیش از مصلوب شدن عیسی آشکار گردید: خدا قوم خویش را رهایی میبخشد، آن‌ها را از گناه و اسارت آن نجات می‌دهد و سپس به ایشان فرمان می‌دهد که به عنوان قوم خاص عهد بسته در مقابل او و جهان، به او محبت کنند و از او اطاعت نمایند.

اول پطرس باب ۲ آیات ۵، ۹ و ۱۰ و خروج باب ۱۹ آیه ۶ را بخوانید. منظور پطرس از نام بردن از مسیحیان به عنوان «کهنات ملوکانه» و «امت مقدس» (اول پطرس باب ۲ آیه ۹) چیست؟ این نحوه گفتار به ما به عنوان مسیحیان ادونتیستهای روز هفتم در قبال مسئولیت‌هایمان چه می‌گوید؟

«خانه روحانی»، «نسل منتخب»، «کهنات ملوکانه» و «قوم متعلق به خدا» همه عباراتی تشریفاتی و ممتاز هستند که در کتاب مقدس رابطه خاصی را توصیف می‌کنند که خدا با نسل ابراهیم داشت. حال، در مفاد و مفهوم عهد جدید، در مضمون عیسی و صلیب، پطرس از زبان عهد مشابیه استفاده می‌کند و آن را در مورد اعضای کلیسا بکار می‌برد. وعده‌های عهد که به اسرائیل داده شده اند حال گسترده تر گردیده اند که نه تنها یهودیانی را که به عیسی ایمان دارند در بر می‌گیرد بلکه غیریهودیان مومن به عیسی را نیز شامل میشود. آری، غیر یهودیان نیز بواسطه عیسی می‌توانند مدعی بشوند که از فرزندان و ذریت ابراهیم هستند. «و اگر متعلق به مسیح هستید فرزند ابراهیم و مطابق وعده خدا وارث او هستید» (غلاطیان باب ۳ آیه ۲۹). صرفنظر از پیشینه خانوادگی و قشر اجتماعی و مکان و زمان تولد، همگان بواسطه مسیح میتوانند در این کهنات ملوکانه سهمی داشته باشند.

کاربرد عبارات قوم مقدس و کهنات ملوکانه را برای خودتان در نظر بگیرید. عباراتی اینچنینی در خصوص شیوه ای از زندگی است که باید در پیش بگیریم، هم بعنوان فرد و هم بعنوان یک جامعه کوچک. چگونه میتوانیم با این فراخوان متعالی زندگی بهتری برای خود رقم بزنیم؟

۱۳ آوریل

پنجشنبه

او را حمد و سپاس گوئید

این تشابهات با اسرائیل کهن تنها با رستگاری و فراخوانی ما و برگزیده شدن توسط خدا خاتمه نیافت. پرسش اینجاست که فراخوانده شدن و انتخاب شدن برای چه؟ پطرس

بلادرنگ پاسخ را بیان می‌کند.

پطرس اشاره می‌کند که این رابطه ویژه به منظوری خاص وجود دارد. مسیحیان باید «اعمال و صفات عالی خدایی که شما را از تاریکی به نور عجیب خود دعوت کرده است به همه اعلام» نمائید (اول پطرس باب ۲ آیه ۹). این کاری است که اسرائیل کهن باید انجام می‌داد. خدا آن‌ها را فراخواند تا شاهدان او در جهان باشند. هدف خدا این بود که تمام جهان را از طریق اسرائیل کهن که امت عهد او بودند متبارک سازد.

آیات زیر را بخوانید. آنها از چه نقطه مشترکی برخوردار هستند؟ تثنیه باب ۴ آیه ۶، باب ۲۶ آیات ۱۸ و ۱۹؛ اشعیا باب ۶۰ آیات ۱ تا ۳؛ زکریا باب ۸ آیه ۲۳.

اسرائیل کهن به عنوان امت عهد بسته مأموریت داشتند که مژده انجیل یا نجاتی که از طریق خداوند ارزانی شده را به تمامی جهان بشارت دهند. مسیحیان نیز مأموریت الهی یکسانی دارند. آن‌ها فراخوانده شده‌اند تا تجربه و دانش خود از خدا و کاری که او از طریق مسیح برای جهان انجام داده است را با دیگران در میان بگذارند.

آیه ۱۰ باب ۲ اول پطرس را بخوانید. چرا این آیه در کانون مأموریت و هدف مسیحیان قرار دارد؟

جهان در سراسیمی گناه، مرگ و سرنوشتی قریب الوقوع قرار گرفته است. اما عیسی زندگی خود را داد تا همه را از این نابودی نجات دهد. همچون اسرائیل کهن عبارات عزت و احترام عباراتی حاکی از مسئولیت نیز هستند. مسیحیان از جایگاه و موقعیتی والا برخوردارند: که همان امت خدا بودن است. اما این موقعیت مسئولیتی بر دوش آنان میگذارد تا از دیگران دعوت بعمل آورند تا در این جایگاه والا شریک شوند. همانطور که در آیه ۱۰ باب ۲ اول پطرس بیان گردیده است، مسیحیان اکنون امت خدا را تشکیل می‌دهند. آن‌ها زمانی یک امت نبودند اما اکنون رحمت یافته‌اند تا به قوم مقدس تبدیل شوند. (هوشع باب ۱ و ۲ را ببینید). در کتاب مقدس، «مقدس» معمولاً به معنای کنار گذاشته شدن به منظور عبادت می‌باشد. بنابراین، مسیحیان به عنوان یک امت «مقدس» باید از جهان مجزا بشوند، تفاوتی که در نوع زندگی‌شان دیده می‌شود. آن‌ها همچنین باید همچون آتش در شب سردی باشند که دیگران را برای گرم شدن جذب می‌کنند. به مسیحیان وظیفه ای سپرده شده تا نجات با شکوهی را که در آن سهیم هستند با دیگران به‌اشتراک بگذارند.

تفکری فراتر: «کلیسا در نظر خداوند بسیار گرانقدر است. خداوند برای کلیسا ارزش قائل میشود نه بخاطر اینکه برای خارج از کلیسا منفعت دارد بلکه بدلیل خداترسی بی ریا که آنرا از دنیا مجزا می‌سازد. او کلیسا را بر اساس رشد آگاهی اعضایش از شناخت مسیح و بر طبق پیشرفت در تجربیات روحانی ایشان ارزیابی می‌کند.

مسیح مشتاق است تا ثمره قدوسیت و سودمندی را از تاکستان خویش برچیند. او در پی اصول محبت و خیرخواهی است. مجموعه زیبایی‌های هنر نمیتوانند با زیندگی خوی و سرشت کسانی که معرف مسیح هستند مقایسه بشوند. این فضای فیض است که جان ایماندار را در سیطره خود قرار میدهد، روح‌القدس در فکر و دل کار می‌کند که او را عطر خوشبوی طراوت و زندگی میکند و خدا را قادر می‌سازد تا به کار او برکت دهد.» - الن جی. وایت، دروس تمثیلی مسیح، صفحه ۲۹۸.

Ellen, G. White, Christ's Object Lessons, p. 298

سوالاتی برای بحث

۱. از تاریکی به «نور عجیب» خدا فراخوانده شدن، (اول پطرس ۲: ۹) چگونه است؟ به چه معناست؟ اگر قرار بود این ایده را برای کسی که به عیسی اعتقادی ندارد توضیح بدهید، چه چیزی می‌گفتید؟ تاریکی چیست؟ نور چیست؟ و تفاوت این دو در مضمونی که پطرس سخن می‌گوید، چیست؟
۲. «طبق فرمان خداوند خدای خود، تمام قوانین او را به شما تعلیم داده‌ام. هنگامی که سرزمین را تسخیر کردید از آنها پیروی نمائید. اگر از آنها با دل و جان اطاعت کنید، پیش مردم در داشتن حکمت و بصیرت مشهور می‌شوید و چون مردم کشورهای دیگر این قوانین را بشنوند، بگویند: این قوم بزرگ واقعاً دارای حکمت و بصیرت هستند. زیرا کدام قومی، هر قدر هم بزرگ باشد، مثل ما خدایی دارد که هر وقتی که به حضور او دعا کنند، به آنها نزدیک باشد و دعایشان را فوراً قبول فرماید؟ کدام ملت، هر قدر هم بزرگ باشد، قوانینی این چنین عادلانه که امروز به شما دادم، دارد؟» (تثنیه باب ۴ آیات ۵ تا ۸). این آیات به چه نحوی بخاطر تمام حقیقت‌هایی که دریافت کرده‌ایم در مورد ما فراخوانده شدگان ادونتیست‌های روز هفتم کاربرد دارد؟
۳. آیه ۳ باب ۲ اول پطرس را بخوانید. منظور پطرس از گفتن «شما در تجربه خود مهر و محبت خدا را دیده‌اید» چیست؟ شما چگونه فیض او را تجربه کرده‌اید؟
- ۴- به کلیسای محلی‌تان نگاهی بیاندازید. چه چیزی در مورد کلیسایتان وجود دارد که آن و شما را در نظر کسانی که باور ما یعنی ادونتیست روز هفتم را ندارند، جذاب به نظر می‌رساند؟